

Det samme kan gøre sig gældende her, at man selvfølgelig kan orientere om, at man kan søge som asylansøger og ikke netop i en familiesammenføringssag. Men så er det jo også sådan, at ministeriet selvfølgelig, som vi også hørte Venstres ordfører svare hr. Morten Østergaard, også følger med i, hvad der sker på den front, og om der er tale om en person, der er forfulgt, for så kan vedkommende jo altså godt komme til Danmark.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er bare for at præcisere. Det vil sige, at den konservative ordfører ikke synes, det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at man i det her tilfælde fra ministeriets side ville have sagt: I kan ikke få familiesammenføring, der er ikke nogen grund til, at I ikke kan optage jeres familieliv i hjemlandet, vi vurderer, det er sikkert, mens man i Flygtningenævnet omgjorde lige netop den præmis. Det vil sige, at det var der ingen retssikkerhedsmæssige betænkligheder ved, for det er helt naturligt, at det må være sådan.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er en fortænkt situation. Altså den, der vil have ægtefællen herop, er nok selv kommet herop via en asylansøgning og har senere fået en opholdstilladelse og kommer fra et land, hvor der kan være uroligheder. Så tror jeg også, at vedkommendes ægtefælle eller den, vedkommende gerne vil giftes med, også godt ved, man kan komme herop på samme måde, hvis man i øvrigt er forfulgt og ikke bare benytter sig af det instrument, der hedder familiesammenføring.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Henriette Kjær. Næste ordfører bliver hr. Steen Gade.

Steen Gade (SF):

Jeg vil kun tilføje nogle få ting til debatten her. Jeg forstår jo, at afvisningen fra et flertal er ganske massiv. Den eneste åbning, som ikke rigtig har med klagenævnet at gøre, var vel den der diskussion om den årlige rapport. Så vil jeg da så bruge, for der skal også være lidt positivt i dag, den lejlighed til at se, om vi ikke kunne komme lidt nærmere i retning af at få lavet sådan en årlig redegørelse.

Man gør det i vores nabolande, ja, man har også sådan et klagenævn i vores nabolande, men der er vi altså klogere end Norge og Sverige, det skal vi ikke have, men vi kunne jo altså godt lave sådan en årlig rapport. Hvis ministeren ikke vil sige mere, end hun har sagt allerede, så vil jeg i hvert fald håbe, at vi kan følge den sag op efter den her debat. Det blev vist mine ord.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er vigtigt, at vi i den her slags debatter om udlændingepolitik og familiesammenføringer gør os klart, at det handler om mennesker. Og for mange mennesker er det, i hvert fald nogle gange, uforståeligt, når de ikke kan få lov til at leve med deres ægtefælle i Danmark. Vi må jo i hvert fald også erkende, at tilfældigheder i nogle tilfælde også udgør en del i hvert fald ikke helt ukendte problemer.

I dag står disse mennesker i en situation, hvor muligheden for at klage over Integrationsministeriets politik er til Integrationsministeriet. Det er derfor, vi støtter forslaget om et uafhængigt klageorgan. Vi kender jo uafhængige klageorganer fra andre dele af lovgivningen i Danmark, f.eks. vedrørende forskelsbehandling på arbejdsmarkedet på grund af etnisk oprindelse eller på grund af nationalitet. Måske bare lidt til irritation for regeringspartierne og for Dansk Folkeparti, så er det faktisk sådan, at klageorganet i den slags sager er Institut for Menneskerettigheder.

Jeg ved godt, at der ikke er en direkte parallel mellem lovgivning om forskelsbehandling på arbejdsmarkedet og lovgivning om familiesammenføring, og derfor er det måske heller ikke sådan, at man kan behandle klager på præcis samme måde. Men i hvert fald synes jeg, at tankegangen om et uafhængigt klageorgan, som har til formål at holde kontrol med, at administration i ministeriet, administrationen i Udlændingestyrelsen, følger, hvad der rent faktisk er lov og ret, egentlig burde ligge lige for, også når vi snakker om familiesammenføringssager.

Til sidst vil jeg bare sige med hensyn til redegørelsen, at jeg mener, det er afgørende, at ministeren måske enten her eller ved en senere lejlighed kan gøre klart, hvad det er for en slags redegørelse, vi har brug for. For jeg mener først og